

Călătorește-mă

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Din mine pleacă stoluri spre nu știu care țară,
Cu aripile-ntinse spre nu știu care cer,
În țara ta, iubite, un strop de primăvară
În inimă păstrează-mi, și-atunci când vă fi ger,

Călătorește-mi gândul c-o milă mai aproape
De soarele ce-aleargă de-o vreme prea grăbit,
Adesea trece munții, se odihnește-n ape,
Însângerează cerul o clipă-n asfințit.

Abia-mi aduc aminte că-n cufere de aur
Juram să strângem roade... Să fi trecut de-atunci
Atâtea anotimpuri? Dar, spune-mi, ce tezaur
Ai da ca primăvara să zburde iar prin lunci?

- Călătoresc, iubito, cu tine spre hotarul
Dintre pământ și ape, dintre cuvânt și vis,
Tăcerea dintre slove aprinde felinarul,
Condeiul pe hârtie tocmește-un paradis.

De mine,-ntotdeauna, aproape și departe,
Că ți-am simțit suflarea pe buze căutând
Originea iubirii, nimic nu ne desparte
Decât o filă albă, primește acest rând

Pe care-l scriu la ceasul când soarele dezmiardă
Colinele albastre cu raze aurii
Să simți vibrând iubirea pe fiecare coardă
A trupului tău firav. Tributu'-l voi plăti.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș